

Javnaðarflokkurinn:

Skjýtur upp at hækka rentu-studningin

Somuleiðis mælir javnaðarflokkurinn til, at tann serliga samansparingin, sum kemur undir skipanina við rentustudningi, eisini kann brúkast til grundstykki og ikki bara til sethús

Vinnur eitt uppskot frá javnaðarflokkinum frama, verður rentustudningurin, sum verður latin fyri uppsparing til sethús og íbúðir úr landskassanum, hækkaður upp í tvey prosent.

Samstundis kann henda serliga samansparingin brúkast til keyp av grundstykki, um løgtingið samtykkir uppskot javnaðarflokksins. Tað kann hon ikki í dag.

Hósdagin legði javnaðarflokkurinn eitt uppskot fyri løgtingið, har mælt verður til at broyta løgtingslógina frá 1978 um rentustudning. Hesin kann verða latin øllum feroyskum skattgjaldarum yvir 16 ár, sum spara saman til bygging av íbúð ella sethúsi.

Við tað at javnaðarflokkurinn heldur, at størsti trupulleikin í sethúsa og íbúðarspurninginum er at fáa fatur á einum grundstykki, mælir javnaðarflokkurinn til, at lógin verður broytt, soleiðis at hon eisini fævnir um keyp av grundstykki.

Harafturat mælir flokkurinn til aðrar broytingar. Sum er, sigur lógin, at ein sparari einans kann seta 10.000 kr. inn um árið til hesa serligu sparingina, sum kemur undir rentustudningin. Og mesta upphæddin fyri at kunna fáa studning er 50.000 kr.

Sambært uppskoti javnaðarflokksins skal árliga upphæddin hækkað upp í 20.000 kr. og loftið fyri samlaðari uppsparing verður sett upp í 100.000 kr.

I viðmerkingunum til uppskotið sigur javnaðarflokkurinn, at lógin um rentustudning verður ikki nógv brúkt. Orsøkina heldur flokkurinn m.a. vera hana, at peningurin ikki kann brúkast til grundstykki.

Hetta uppskotið er nær tengt, at einum øðrum uppskoti frá javnaðarflokkinum, sum varð lagt fyri løgtingið sama dag. Hetta er uppskotið um Byggingbúvgargrunn Landsins, sum er umrøtt á síðu 6.

Skipararnir sum fóru eftir grønlenska sáttmálanum úti hýstir

Somuleiðis kunnu teir skiparar og stýrimenn sum mynstraðu eftir tí nýggja grønlenska sáttmálanum ikki fáa limaskap

Føroya Skipara- og Navigatørfelag hevur á aðalfundi avgjørt, at teir skiparar og stýrimenn, sum síðsta ár meldaðu seg úr felagnum og mynstraðu eftir tí nýggja sáttmálanum hjá grønlenska reiðarafelagið AAK, sum felagið ikki góðtók, ikki kunnu melda seg inn í felagið av nýggjum.

Heldur ikki kunnu teir skiparar og stýrimenn, sum ikki hava verið limir, men hava mynstrað eftir tí nýggja sáttmálanum, melda seg inn í felagið.

Aðalfundurinn áleggði eisini nevndini í felagnum at siggja til, at eingin limur mynstrar við skipara og

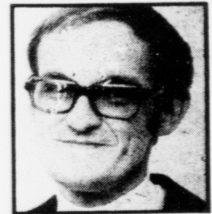
stýrimanni, sum hava siglt undir tí grønlenska sáttmálanum.

Tað var í fjør, at grønlenska reiðarafelagið segði sáttmálan upp við bæði Skipara- og Navigatørfelagið og við Maskinmeistarafelagið. Samráðingar fóru um nýggjan sáttmála, ein nettosáttmála. Meðan maskinmeistararnir góðtóku hann, vrakaðu yvirmenninir á brúnni uppskotið til ein sáttmála.

Talan var um stóran part av grønlenska rækjufloktanum. Hesin lá fyri stóran part eina tíð, men varð so mánnaður við m.a. føroyingum.

Så er vejen banet for gruppe-egoismen — og den personlige egoisme

I morgin, sundag 7. februar, skipar KFUM i Havn fyrir einum pallfundi undir heitinum: »Kann ein kristin vera sosialistur?« I hesum sambandi hevur lesari biðið Sosialin um at prenta hesa greinina, Theodor Jørgensen, professari i trúarlæru við lærda háskúlan í Keypmannahavn, hevur skrivað. Greinin stóð í Aktuelt i 1978

Hvad er politisk teologi?

Det er strengt taget enhver form for teologi. Det siger sig selv, når man tænker over, hvad kristendom er, og det er netop teologiens opgave.

Kristendom er i første række indholdet af det, som Gud har sagt til os og gjort for os igennem Jesus af Nazaret. Det er det, den kristne tror på som Guds ord.

Kristendom kan aldrig blive en privatsag. Det betyder, at kristendom i anden række er en livs-tydning og livsholdning. Og så er vi ovre i det politiske, for politik er den kunst, som hjælper os til at leve med hinanden i et menneskeverdigt fællesskab.

For at tage et lille eksempel: Overtskriften på et af Socialdemokratiets partiprogrammer. »Mennesket i centrum«. Og det lyder da godt. Men hvem er dette menneske, der skal stå i centrum? Sætter vi menneske lig med jeg, lyder det ikke så godt længere.

Det var heller ikke hensigten. Men det sker så let, og så er det, der var ment så godt, pludselig skidt. Så er der banet vej for personlig egoisme og gruppeegoisme.

En social humanisme er ikke uden videre sikret ved, at mennesket bliver sat i centrum. Kristendom står inde for social humanisme. Den politiske konsekvens må jeg i hvert fald drage af min læsning af Ny Testamente. Og mange kristne står sammen med mennesker af anden overbevisning om at kæmpe for og værne om

en social humanisme.

Men ud fra den kristen tilgang til dette ville man rette devisen »Mennesket i centrum« til »Medmennesket i centrum«. Det er en meget afgørende akcentforskydning med følger for stil og indhold i politik.

Men hvis nu enhver form for teologi er politisk, fordi tro og liv og dermed kristendom og politik ikke kan skilles ad, — selv om der kan og skal skelnes — hvorfor så tale specielt om politisk teologi?

Af to grunde:

1. Teologiens arbejdsområde er vidtstrakt og de forskellige teologiske videnskabelige discipliner tilsvarende mange. Man kan ikke i enhver arbejdsdag spænde over hele opgaven. En arbejdsdeling er nødvendig. Og inden for den kan man tale om politisk teologi som den del af det teologiske arbejde, som har til opgave at beskæftige sig med forholdet mellem kristendom og politik.

2. Enhver videnskabelig beskæftigelse er bevidst eller ubevidst også betinget og påvirket af samfundsmæssige og dermed politiske faktorer. Det gælder både de videnskabelige resultater og den videnskabelige metode. Sådan forholder det sig også i teologien, ikke mindst fordi teologien ikke kan være upåvirket af, at kristendommen som nutidig virkelighed er nært knyttet til en samfundsmæssig institution som kirken. Det er i enhver videnskab nødvendigt at

være opmærksom på denne sammenhæng med det politiske liv og gøre den bevidst, og det er det, som politisk teologi gør inden for teologien som helhed.

Hvad kan politisk teologi so bruges til? Og svaret er næsten allerede givet. Politisk teologi har en kritisk og en positiv opgave. Den kritiske består i en politisk videnskabskritik af teologien, hvor den bevidst eller ubevidst lader sig styre af bestemte politiske hensyn og interesser, der er i strid med kristendommen og dermed i strid med den sag, teologien er forpligtet på som videnskab.

Derfor består den politiske teologiske kritiske opgave også i en kritisk undersøgelse af, hvordan kirken som samfundsinstitution, som gruppe med magt og indflydelse i samfundet, bærer sig politisk ad.

Kirken kan i sin struktur, sin økonomi, sin lovgivning i øvrigt og sociale livsstil have en ganske bestemt politisk basis, som kan være i dyb uoverensstemmelse med kristendommens indhold. Det kan der i kirkens historie nævnes mange sørgelige eksempler på.

Netop derfor har man i nyere og nyeste tid skilt stat og kirke ad på den måde, at man har frtaget kirken direkte indflydelse på den lovgivende og styrende magtudøvelse i staten.

Men denne adskillelse har ført en meget udbredt misforståelse med sig: At kristendom og

politik intet har med hinanden at gøre. Det har gjort det muligt for kristne kredse at praktisere en dobbeltmoral.

Ved siden af den kristne overbevisning kan fuldstændig uanfægtet og upåvirket stå en politisk overbevisning, der stiller de svage socialt ringe i samfundet. Men denne adskillelse har også ført til, at samfundet og dets ansvarlige ledere med god samvittighed kan overhøre den menneskelige og sociale udfordring, der ligger i kristendommens budskab.

Politisk teologi søger at overvinde den misforståede adskillelse af kristendom og politik. Det er grunden til, at der i dag i langt højere grad finder samtaler og samarbejde sted imellem teologer, naturvidenskabsmænd, filosoffer, sociologer og politikere om emner som menneskerettighederne, økonomisk verdensorden, forureningen, racisme, det enkelte menneskes forhold til liv og død.

Men samtidig er det i denne forbindelse vigtigt for en ret forstået politisk teologi, at den fastholder forskellen på kristendom og politik. Det gør den f.eks. ved at klarlægge, hvorfor et bestemt parti eller en bestemt gruppe ikke kan gøre kristendommen til sit politiske program.

For kristendom og politik er ikke identiske, selv om kristendom har politiske følger. Og hvad kristendom har at sige om menneskelivet, kan intet enkelt parti tage patent på.